

Μέσο: ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/03/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/03/2012

Σελίδα: 28

Η παιδεία της τέως και του νυν υπουργού Παιδείας

Του
Δρος ΤΣΑΚΑΛΙΔΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Θεολόγου - Εθνικοσπουδαγωγού

Διαβάσαμε στο διαδίκτυο το σχόλιο του νυν υπουργού Παιδείας Γ. Μπαμινιώτη για τον ατυχή και ακατάληπτο όρο «γενόσημα φάρμακα», που είναι σε ευρύτατη χρήση τον τελευταίο καιρό. Διαβάσαμε και την πρότασή του να ονομάζονται: «ομοιοδραστικά (αφού έχουν την ίδια δραστική ουσία)», ή «παράγωγα (ενν. των πρωτοτύπων)» ή ακόμη και «αντιτυπικά (κατ' αντίθεση προς τα πρωτοτυπικά)». Ο τρόπος με τον οποίο επιχειρηματολογεί ο νέος υπουργός είναι αφοριστικός και φανερώσει άνθρωπο με τεράστιο γλωσσικό εξοπλισμό.

Άθελά μας, τον συγκρίναμε με την προκάτοχό του, την οποία κάποιος δημοσιογράφος αποκάλυψε, ότι εντελώς άδικα, «βασιλίσσα του σαρδάμ». Υπενθυμίζουμε τα γλωσσικά της απορήματα «επί δικαίοις και αδίκους» (αντί του ορθού «επί δικαίους και αδικούς»), «εικονομάχοι εναντίον εικονοκλαστών» (αντί εικονομάχοι εναντίον εικονολατρών) και το «δυσθεόρατο χρέος» (αντί του ορθού δυσθεώρητο ή απλώς θεόρατο χρέος).

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, τον τελευταίο καιρό φιλοδόχησε η κ. Διαμαντοπούλου να εισαγάγει στο ελληνικό λεξιλόγιο τον δικής της επινόησης όρο «ευελφάλεια» (σύνθεση των λέξεων «ευελιξία» και «ασφάλεια», σε μετάφραση της αγγλικής σύνθετης λέξης «flexicurity»), τον οποίο όμως δεν κατανοεί κανένας Έλληνας αν δεν αναλυθεί στα συστατικά του μέρη. Βλέπετε, η κ. Διαμαντοπούλου έχει ιδιαίτερη αδυναμία στην αγγλική. Από αυτή δανείζεται όρους και αυτήν, όπως θα θυμάστε, είχε προτείνει να γίνει δεύτερη επίσημη γλώσσα του ελληνικού κράτους.

Σύνθετες λέξεις, βέβαια, χρησιμοποιούνται και σε άλλες γλώσσες. Ωστόσο, το νόημά τους δεν είναι γριφώδες, όπως αυτό της «ευελφάλειας». Χρησιμοποιούν, π.χ., οι Γερμανοί τη λέξη «jain» (σύνθεση του ja = ναι και του nein = όχι), όταν η απάντησή τους δεν είναι ούτε εντελώς θετική ούτε εντελώς αρνητική. Είναι όμως λέξεις που γίνονται χωρίς δυσκολία κατανοητές. Ερωτάται όμως: Είναι η λέξη «ευελφάλεια» ευκολοκατανόητη ή αποτελεί γρίφο, που προδίδει φιλολογική αμετροπέπεια αλλά και υπερφίαλη λεξιπλαστική φιλοδοξία της τ. υπουργού Παιδείας; Για τον λόγο αυτόν και την ειρωνεύτηκαν ορισμένοι: «Ευελφάλεια είσαι και φαίνεσαι». Κάποιος μάλιστα, μιμούμενος ειρωνικά το παράδειγμά της, την αποκάλυψε «γελοίνδυνη» (σύνθεση των λέξεων «γελοία» και «επικίνδυνη»).

Μας θλίβουν, βέβαια, οι ειρωνικοί χαρακτηρισμοί για μια υπουργό που άρχισε με πολλές φιλοδοξίες την υπηρεσία της στο υπουργείο Παιδείας. Δεν τους προσυπογράφουμε. Αποδείχθηκε όμως η ίδια, δυστυχώς, πολύ λίγη. Όχι τόσο με τις γλωσσικές αδυναμίες της. Στο κάτω κάτω, από τους πολιτικούς δεν περιμένει κανείς την ακρίβεια και τη γλωσσική δεινότητα ενός Μπαμινιώτη. Οι πολιτικοί μάς έχουν συνηθίσει στην παράχρηση των λέξεων. Μιλάνε, π.χ., για εργασιακή ευελιξία και εννοούν το δικαίωμα του εργοδότη να απασχολεί με τους χειρότερους όρους τους εργαζομένους και με δικαίωμα να τους απολύει όποτε θέλει. Μιλάνε για ασφάλεια και παρέχουν νομοθετική κάλυψη στις υποκλοπές τηλεφώνων. Μιλάνε για εξορθολογισμό των επιδομάτων ή των φορολογικών βαρών και εννοούν την κατάργηση των επιδομάτων και την καθιέρωση των πιο άδικων φορολογικών μέτρων.

Η κ. Διαμαντοπούλου δεν απογοήτευσε τόσο με τη γλωσσική της πενικρότητα όσο με τις ατυχείς αλλά σκόπιμες επιλογές της στο υπουργείο (δες επιλογές ημετέρων σε θέσεις στελεχών της εκπαίδευσης επί αδικία αξιωτέρων, απαξίωση των πανελλαδικών εξετάσεων με την εισαγωγή υποψηφίων ακόμη και με «λευκές κόλλες», καταταλαιπώρηση των πολυτέκνων με παράνομες Υπουργικές Αποφάσεις, έκδοση των σχολικών βιβλίων με καθυστέρηση ολόκληρων μηνών, υποβάθμιση των μαθημάτων παιδείας με την απαξίωση διαχρονικών ελληνορθόδοξων αξιών και ταυτόχρονη επιδίωξη αμφιβόλου αξίας στόχων στην παραπαίουςα ελληνική εκπαίδευση). Δεν θα ήταν υπερβολή να ισχυριστούμε ότι η κ. Διαμαντοπούλου υπήρξε από τους πλέον αποτυχημένους υπουργούς που πέρασαν από το υπουργείο Παιδείας. Ευτυχώς, υπήρξε εκέφρων στο να παρατηθεί από τη φιλοδοξία της να διεκδικήσει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ. Θα ήταν η «εσχάτη πλάνη».

Όσο για τον νέο υπουργό, τον ακαδημαϊκό Γεώργιο Μπαμινιώτη, που είναι όντως άνθρωπος με πραγματική παιδεία, εκφράζει δε κατά τον καλύτερο τρόπο το όραμα μιας ελληνοπρεπούς ανθρωπιστικής παιδείας, ευχόμαστε στην κυβέρνηση που θα προκύψει μετά τις εκλογές, οποιασδήποτε σύνθεσης κι αν είναι αυτή, να αποφύγει κομματικές επιλογές στον ευαίσθητο αυτόν τομέα και να τον ορίσει υπερκομματικό υπουργό Παιδείας. Θα είναι αδιαμφισβήτητη η καλύτερη επιλογή. Είμαστε βέβαιοι ότι θα θελήσει να αποκαταστήσει τις αδικίες της προκατόχου του. Ιδιαίτερα αυτές εις βάρος των πολυτέκνων.